

شهیدای شهر

گزارش میدانی «هم میهن» از تشییع پیکر شهدای حملات اسرائیل در قطعه ۴۲ بهشت زهرای تهران

است و زمان با گریستن می‌گذرد؛ دختری نوجوان در آغوش مادرش می‌گرید، خانواده یک تابوت از راه رسیده، دورش حلقه می‌زنند، آخرین بوسه را روی پرچم می‌زنند و آشنایانی دور منتظرند وقت خواندن نماز برسد. صدای خواندن روضه تمام نمی‌شود، باید برای هر شهید روضه‌ای خواند، وقت وداع است.

پیکرها هر چند دقیقه از راه می‌رسند. با هر بار خواندن یک نام از پشت بلندگو، صدای گریه‌ها بلندتر می‌شود، مردم برای خواندن نماز دور هم جمع می‌شوند و یک تابلوی عکس روی دست‌ها بالا می‌رود؛ چند دقیقه سکوت، صدای مردی که نماز میت را می‌خواند و جمعیت تکرار می‌کند و بعد حرکت جماعت سیاهپوش به سمت قطعه ۴۲.

زن‌های جوان پشت سر جمعیت می‌ایستند و بر پیکر همسران‌شان نماز می‌خوانند. همسر علیرضا نوری، نیروی پدافند گرمدره هم همین‌جا ایستاده است. تاب ایستادن ندارد و همراهانش شانه‌هایش را گرفته‌اند که بتواند در صف نماز، روبه‌روی تصویری از همسرش در لباس نظامی بایستد و بخواند: «اللهم الا لاتعلم منه الا خیرا...»

روی یکی از تابوت‌های پیچیده لای پرچم گوشه سالن، تصویر امیرعلی فضلی ۲۲ ساله با لباس سربازی چسبانده شده؛ یکی از سربازان وظیفه زندان اوین که پشت در اصلی می‌ایستند و آن روز هم بعد از تمام شدن مرخصی‌اش به محل خدمت برگشته بود. جان او کنار چند هم‌خدمتی دیگرش در حمله اسرائیل به زندان اوین از دست رفت. یکی از آشنایان او می‌گوید: «امیرعلی فقط شش‌ماه از خدمت‌اش می‌گذشت و یک برادر کوچک داشت.»

حالا خانواده دور تابوت‌اش نشسته‌اند و دوستان و آشنایان‌شان کم‌کم می‌رسند و تسلیت‌ها با لب‌هایی که انگار به هم دوخته شده، دوباره تکرار می‌شود. امیرعلی تنها نبود؛ «ماهان ستاره» هم قرار بود با او به خاک سپرده شود، تنها فرزند خانواده‌اش؛ هر دو جوان و هردو سرباز وظیفه. روز قبل از مراسم تشییع، در امامزاده حسن تهران ماهان ستاره و علیرضا نوری یک‌بار دیگر هم روی دست مردم تشییع شده بودند و مادر ماهان زیر تابوت پسر را گرفته بود.

دوم تیرماه، بعد از حمله اسرائیل به زندان اوین، بخش

پنجشنبه، پنجم تیرماه ۱۴۰۴، اولین شب جمعه، شب اول محرم و مراسم تشییع پیکرهای تازه، مردم را به بهشت‌زهرای کشانده و راننده‌هایی که به سمت قطعه ۴۲ بهشت زهرا می‌روند می‌گویند، هرگز این ساعت و این روز، خیابان‌های منتهی به بهشت‌زهرای این اندازه شلوغ نبوده. در مسیرهای منتهی به قطعه ۴۲ بهشت زهرا، هر چند دقیقه یک خودرو می‌ایستد و نشانی از آن می‌گیرد که حالا میدان روبه‌رویش با پرچم‌های برافراشته ایران آراسته شده و معبر شهید اندرزگو در قطعه شهدای انقلاب اسلامی برای حرکت پیکرها باز شده است و یک در ورودی آن را از خیابان اصلی جدا می‌کند. خانواده‌ها و عزاداران برای مراسم آماده می‌شوند.

روی تابلوی روبه‌روی قطعه، حداقل ۳۱ نام دیده می‌شود که یا در سالن دعای ندبه منتظر اقامه نمازند یا در حال تشییع و به خاکسپاری. تعدادی از پیکرها در همان قطعه ۴۲ به خاک سپرده می‌شوند و چند شهید هم به قطعه‌های ۶۶ و ۷۳ و ۱۱۰ می‌روند. تابوت‌ها و پیکرها به نوبت از راه می‌رسند؛ علیرضا نوری، امیرعلی فضلی، ماهان ستاره، هاجر محمدی، لیلیا جعفرزاده، علی اصغر پازوکی، امیرحسین مهدی‌پور، امید ملاشهری، عباس صیامی، ندا دفیعی‌پارسا و ده‌ها پیکر دیگر.

یکی از اسم‌ها هم متعلق به حجت‌رویین تن است؛ نیروی خدماتی بیمارستان ولیعصر تهران که در آخرین حملات اسرائیل به تهران کشته شد. او ۴۹ ساله بود و مردادماه امسال که می‌آمد، می‌شد ۲۴ سال که با ساناز حدیدی، ۴۴ ساله ازدواج کرده بود. حجت، نیروی خدماتی و مسئول نظافت بخش‌های مختلف بیمارستان ولیعصر ناجا بود و روز دوشنبه دوم تیرماه بر اثر حمله اسرائیل به ساختمان‌های اطراف این بیمارستان در خیابان ولیعصر، شهید شد. حجت و ساناز، هردو از ۱۸ سال پیش نیروهای خدماتی این بیمارستان بودند، با قرارداد کارگری و ۱۰ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان حقوق؛ هردو مسئول نظافت بیمارستان و ساناز در بخش زنان و زایمان. پیکر حجت پنجم تیر در سالن دعای ندبه بهشت‌زهرای تشییع و در قطعه ۶۶ به خاک سپرده می‌شود؛ سالتی که از جمعیت خالی نمی‌شود.

تابوت پشت تابوت

انتظار رسیدن پیکرها به سالن دعای ندبه، کشنده

در همه‌مهمه و شلوغی قطعه، یک شهید را به خاک می‌سپارند، برای یک نفر تلقین می‌خوانند و مردی بالای سر مزار شهیدش فاتحه می‌خواند. خانواده‌ها فرصتی برای عزاداری ندارند؛ پیکرهای سپرده می‌شوند و باید آنجا را به عزادارانی دیگر بسپارند. لیلیا جعفرزاده هم همین امروز در قطعه ۴۲ به خاک سپرده می‌شود؛ مادر کودکی یک‌ساله که در جریان حمله به زندان اوین کشته و پیکرش چند روز بعد پیدا شد

سارا سبزی

خبرنگار گروه جامعه

نماز بر پیکر شهید «هاجر محمدی» که تمام می‌شود، نوبت به تابوت پیچیده لای پرچمی می‌رسد که گوشه سالن دعای ندبه بهشت‌زهرای منتظر تشییع است. پیکر «امیرعلی فضلی» - سرباز جوان زندان اوین - منتظر است روی دست‌ها بلند شود، جمعیت برایش نماز میت بخواند و خانواده و هم‌خدمتی‌ها با او وداع کنند. وقت تنگ است، پیکر «ماهان ستاره» هم در راه است، هم‌خدمتی امیرعلی به زودی در کنار او و در قطعه ۴۲ بهشت زهرا به خاک سپرده می‌شود؛ کنار آن زن‌ها، کودک‌ها، سربازها و سردارها، کنار جان‌های به خون آغشته در ۱۲ روز حمله به تهران.

صبح پنجم تیرماه است و دو روز از اعلام رسمی آتش‌بس میان ایران و اسرائیل گذشته، تب جنگ هنوز خاموش نشده، هنوز هم چشم‌ها به آسمان است که «نکنند دوباره بزنند؟». تهران کم‌کم قرار است به زندگی برگردد و ده‌ها زندگی را به خاک بسپارد. تشییع پیکر شهدا تا دو روز بعد از آتش‌بس هنوز در بهشت زهرا ادامه دارد و هم‌زمان با آن در یزد، همدان و اصفهان هم مراسم تشییع در خیابان‌ها برقرار است. روز شنبه ۶۰ شهید دیگر هم در تهران تشییع می‌شوند و تابلوهایی آن را در بزرگراه‌ها نصب کرده‌اند. از میان این ۶۰ نفر چند خانواده با هم به خاک سپرده می‌شوند که بین آنها چهار کودک، چهار زن و چند سردار و دانشمند هسته‌ای حضور دارند. حسین کرمانپور، رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت، آخرین آمار شهدای حملات اسرائیل به ایران را ۶۲۷ نفر اعلام کرد. به گفته او، مجموع مجروحان تا امروز چهار هزار و ۸۷۰ نفر بوده و استان تهران بیشترین مجروح و شهید را داشته و کرمانشاه در رتبه دوم قرار دارد. در کنار آن، استان‌های خوزستان، لرستان، اصفهان، مرکزی، آذربایجان شرقی، همدان و گیلان هم در رتبه سوم تا دهم قرار می‌گیرند. آنطور که کرمانپور اعلام کرده است، ۸۶/۱ درصد در رود بیمارستان شهید شده‌اند که نشان از عمق تخریب، آوار و آتش دارد.

وظایف در باره حقوق زندانیان

محمدهادی جعفرپور

وکیل دادگستری

آنچه در ۱۲ روز درگیری ایران با رژیم صهیونیستی به روشنی هویدا شد، نبود توجه سردمداران این رژیم به موازین حقوق بشر، دوستانه و پروتکل‌های حاکم بر مخاصمات و حقوق جنگ بود که شلیک موشک به زندان اوین، بارزترین مصداق از نقض حقوق بشر و قواعد بین‌المللی حاکم بر حقوق جنگ از سوی این رژیم تلقی می‌شود. فارغ از این رفتار وحشیانه، آنچه لازم است از سوی مسئولان دستگاه قضایی و سازمان زندان‌ها مورد توجه واقع شود، صیانت از حقوق زندانیان و اجرای بی‌کم‌وکاست قوانین حاکم بر حقوق زندانیان است.

موازین حقوق بشر و قوانین داخلی و بین‌المللی، مبین این نکته قابل اهمیت است که شهروندان یک جامعه صرف‌نظر از موقعیت اجتماعی و... از کرامت ذاتی و حقوق بنیادین برخوردار هستند که این مهم به کرات در اصول قانون اساسی تصریح شده است. پیرو چنین قاعده‌ای، اشخاصی که به هر دلیل با عنوان زندانی تعریف و به حکم محکمه، مکلفند ایامی از عمر خویش را در حبس بگذرانند، واجد حقوق و امتیازاتی هستند که در قانون به آن تصریح و تأکید شده است.

این افراد به حکم قانون، به محرومیت از آزادی محکوم شده‌اند و لذا محروم کردن ایشان از سایر حقوق انسانی از جمله حق بر سلامت و... نقض آشکار قانون است. در اصول قانون اساسی سند امنیت قضایی و منشور حقوق شهروندی بر این امر تأکید شده که کرامت و حیثیت افراد باید مورد احترام قرار گیرد و هیچ‌کس را نمی‌توان مورد آزار یا شکنجه قرار داد؛ امری که مصداق بارز آن، در رعایت بهداشت و مراقبت‌های پزشکی از زندانیان پدیدار می‌شود. پیش‌بینی شرایط بهداشتی مناسب و تأمین مراقبت‌های پزشکی جزء حقوق زندانی و تکلیف سازمان زندان‌هاست؛ ماده ۱۱۳ آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها مقرر می‌کند: زندانیان باید به خدمات درمانی مناسب دسترسی داشته باشند. این خدمات شامل معاینات پزشکی بدو ورود، پیگیری بیماری‌های مزمن و دسترسی به پزشک عمومی و متخصص در موارد ضروری است. خودداری از ارائه درمان مؤثر، می‌تواند مصداق «سوءرفتار» و نقض حقوق زندانی تلقی شود.

در ادامه چنین تکلیفی برای پیشگیری از انتقال بیماری‌های واگیردار، باتوجه به تراکم بالای جمعیت زندانیان و خطر شیوع بیماری‌هایی مانند سل، هپاتیت، HIV و...، مسئولان زندان موظف به اتخاذ تدابیر پیشگیرانه از جمله واکسیناسیون، تهیه مناسب، دسترسی به ماسک و ضدعفونی‌کننده و آموزش بهداشتی هستند. علاوه بر اینکه زندانی حق دسترسی به خدمات روان‌درمانی نیز داشته، مطابق با قواعد لازم‌الرعایه، زندانیانی که دچار اختلالات روانی هستند، باید دسترسی فوری به خدمات روان‌پزشکی داشته باشند. با این وصف و نظر به اخبار منتشرشده مبنی بر انتقال زندانیان از زندان اوین به زندان تهران بزرگ و نبود امکانات بهداشتی مناسب برای تعداد زندانیانی که در آن مکان مجبور به گذراندن دوران حبس خود هستند، لازم است به‌قید فوریت، چاره‌ای اندیشید تا خدای ناکرده در نتیجه نقض حقوق زندانیان، به سلامتی جسم و جان ایشان صدمه‌ای جبران‌ناپذیری وارد نشود.

خبر

آخرین وضعیت مسکن فرهنگیان

سرپرست شرکت تأمین مسکن فرهنگیان گفته است که پروژه‌های شرکت تأمین مسکن فرهنگیان با تلاش همکاران و پیمانکاران، بدون وقفه در حال اجرا برای تحویل به فرهنگیان کشور است. فریدون رضوی کیا درباره آخرین وضعیت پروژه‌های ساخت مسکن فرهنگیان گفت: «کارگاه ساختمانی پروژه ۱۱۲ واحدی فرهنگ در دبستان استان البرز، با وجود حملات ددمنشانه رژیم صهیونیستی به نقاط مختلف کشور عزیزمان ایران و هدف قرار دادن مناطق متعددی در استان البرز، بدون وقفه فعال بود.» او ادامه داد: «با تلاش مستمر عوامل شرکت و پیمانکار، خاموت‌بندی و قالب‌بندی ستون‌ها به انجام رسید، همچنین کف‌کشی سقف برای اجرای عملیات بتن‌ریزی صورت گرفت.» سرپرست شرکت تأمین مسکن فرهنگیان در ادامه با اشاره به پروژه ۳۰۰ واحدی فرهنگ شیراز (بلوک‌های پنج‌گانه سایت B) گفت: «کارگاه ساختمانی پروژه سایت B فرهنگ شیراز در استان فارس نیز در طول جنگ تحمیلی ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی بدون وقفه فعال بود.»

